

[Sneum.]

var foregaaet ved Kommunehospitalet i Aarhus.

Dette faldt naturligvis ikke i god Jord hos Ledelsen af Finsens-Instituttet, og Direktør Ølgaard fra Rigshospitalet optraadte som fungerende Formand for Finsens-Instituttet med nogle Udtalelser til „Dagens Nyheder“ og „Jyllandsposten“. Med en lidet klædelig Overlegenhed, som antagelig passede til Omgivelserne paa Rigshospitalet, gik Direktør Ølgaard uden om Sagens Kærne og tillod sig nedsættende Udtalelser om, hvad der er bygget op i Jylland. Vi tager os denne Overlegenhed let, da vi af Direktør Ølgaards Udtalelser ser, at han er slet orienteret med Hensyn til denne Sag; om han ogsaa er daarligt orienteret med Hensyn til andre Ting, han har med at gøre, skal jeg ikke udtale mig om, men vi har i hvert Fald faaet konstateret, at Direktør Ølgaard vil spænde Ben for berettigede Krav, der kommer udefra, og det er altsaa lykkedes ham at være med til at hindre, at Tilskuddet til Lupusstationen i Aarhus bliver forøget, og derved har han sikret, at Statens Tilskud til Finsens Lysinstitut opretholdes fuldt ud.

Naar man nu her i Rigsdagen ved, at der ikke paa Finsens Lysinstitut administreres økonomisk, og naar man i den sidst afgangne Betænkning fra Statsrevisorerne Side 240—42 kan læse en ret haard Kritik af Administrationen paa Finsens Lysinstitut, saa haard endog, at Revisionen henstiller, at Staten skal tage det hele i sin Haand, for at Udgifterne ikke skal svulme over alle Bredder, ja, saa maa man tilgive mig, at jeg forbaves over, at Ledelsen af Finsens Lysinstitut vil gøre sig klog paa andre Institutioners Eksistensberettigelse, og at Sundhedsstyrelsen, hvis Formand er Dr. med. Johs. Frandsen, ogsaa stiller sig op paa samme Linie. Man burde i Centraladministrationen have en fast Haand her, da den Slags Raadgivere ikke bør vinde Gehør ved vigtige Afgørelser.

Jeg finder Anledning til at citere et Par Linier af den omtalte Kritik i Statsrevisorerens Betænkning, hvis den højtærede Formand tillader mig at citere dem, det er meget kort. Det hedder her:

„Yderligere synes det — uanset den Modstand, dette vilde vække fra Instituttedes Læger — naturligt at foretage en stærkere Koncentration af Administrationen, saaledes at det hos de forskellige Afdelingers Overlæger ansatte Kontorpersonale i hvert Fald tillige er til Dis-

position for Instituttedes Kontor for den almindelige Administration, hvorved Personalets Arbejdskraft bedre kan udnyttes. Om det sidstnævnte Spørgsmaal har der været ført Forhandling med Direktionen, og Revisorerne vil fremdeles have Opmærksomheden henvendt paa Løsningen heraf.“

Disse Linier viser til Overflod, at man administrerer baade Statens og Patienternes Penge paa en noget letsindig Maade ude paa Finsens-Instituttet, og naar Hr. Direktør Ølgaard saa stærkt pointerer Centralisationens Fordele paa det her nævnte Omraade, saa er her da et af de mindre heldige Udslag af den overdrevne Centralisation. Men jeg forstaaer altsaa, at Lupusstationen i Jylland fra Statens Side skal holdes nede, for at Finsens-Instituttet og Direktionen derude og Direktør Ølgaard med Sundhedsstyrelsens Velsignelse kan fortsætte en uøkonomisk Administration paa Statens og Patienternes Regning. Jeg tvivler dog om, at denne Tilstand vil være holdbar i Længden.

Blandt Læger er det den almindelige Opfattelse, at Lupuspatienterne særlig findes i Vest- og Nordjylland. Finsens-Instituttedes Aarsberetning indeholder ikke Oplysninger om, hvorfra Patienterne stammer. Det er for Resten ogsaa en stor Mangel ved andre statsunderstøttede Institutioners Aarsberetninger. Jeg vil nu henstille, at Ministeriet foranlediger, at det for Fremtiden bliver oplyst, hvorfra Patienterne kommer, og en saadan Opgørelse er let at gøre amtsvis. Det er maaske ubehageligt for Ledelsen af Finsens-Instituttet at skulle ud med disse Oplysninger, men det faar være. Kravet vil blive stillet, indtil det bliver opfyldt.

Endelig vil jeg henstille, at der i Aarsberetningen fremkommer lidt mere detaljerede Redegørelser for Lønningerne derude til Overlæger, Læger, Kontorpersonale m. m. Rigsdagen bevilger Aar for Aar meget betydelige Beløb for at gøre det saa godt som muligt for Patienterne, men lad os saa ogsaa faa noget nærmere at vide om, hvad Pengene bliver brugt til.

Aksel Larsen: Der er under Indenrigsministeriets Budget stillet Ændringsforslag, som forekommer os i temmelig høj Grad anstødelige.

Ændringsforslag Nr. 85 drejer sig om en Forhøjelse af Honoraret til Forvalteren ved Palæerne paa Amalienborg med 600 Kr. Jeg har ikke noget Horn i Siden paa ved-